

Владиміреско-Суздальско-то княжество владѣтелева-та власть надтягала надъ народѣ-та воля. *ib.* 1872 *p.* 219. **Надтѣгналъ** *пр.* согбенный: Тоѣ прѣврѣбавенъ и надтегналъ, онѣ хромъ и глухъ или слѣпъ. *ib.* 1869 *p.* 108.

Надтичамъ *м. св.* перегоню (*син.* надирѣпкамъ). **Надтичвамъ** *са м. дѣ. взаим.* состязаясь въ бѣгѣ. **Надтичване** *с. с.* Надтичванѣето на Аталанта и на Хипомена, който излѣзе побѣдитель чрезъ златыѣ абѣлки набраны въ градината на Хесперидыѣ. *Т.* 7.

Надтрѣчвамъ *се тоже что* надтичвамъ *са:* И ѣ зеде дубѣята, И самъ Марко 'и довиде, Кѣде тѣ си игра'а, Негде годе сѣ дираетъ И со конѣи сѣ надтрѣчватъ. *М.* 163.

Надтѣрямъ *м. св.* прибавлю: Надтѣренный день. *Л. Д.* 1869 *p.* 1.

Надѣмамъ *м. св.* **Надѣмвамъ** *м. дѣ. 1)* наговорю наговариваю: Султана Плевнелѣята Лоши му думы надума, — Една му пара не даде. *Ч.* 318. 2) уговорю, уговариваю: Единъ прѣитель далъ Фултону прѣпнорачително писмо на го надумалъ да иде до прочютий живописецъ Уаста. *Л. Д.* 1875 *p.* 45. 3) попрекну, попрекаю: Не е право да ни надумвашъ (*Тѣ не совсѣмѣ справедливо попрекнулъ*). *Тб.* 58. **Надѣмамъ** *са* **Надѣмвамъ** *са* 1) наговорюсь: Да ти се мама нардѣва Да ти се мама надѣма. *Д. I.* 38—39. 2) сговорюсь, сговариваюсь: За това сѣ надумали да ви повредѣтъ (*Ils se sont raccomodés à vos dépens*). *Т.* 217.

Надѣпчѣ *м. св. 1)* надѣлаю дырочки, отверстія: Дѣно-го на втори сѣдѣ е като едно решето надупчено. *Л. Д.* 1875 *p.* 105. Тягаръ надупченъ или рѣдко рашето. *Пк.* 59. 2) проколоу, сдѣлаю проколъ: Едно врѣмя тѣѣ лимфѣ намазвахъ на пера отъ слонова кость или отъ стѣкло на кога да болясать чловѣка надупчяхъ му на рѣкъ и откакъ намокряхъ тѣѣ пера за да размые лимфата натрѣкахъ и намажяхъ надупченого мѣсто, каквото да влѣзе лимфата въ кръвьтѣ. *Л. Д.* 1874 *p.* 85.

Надѣтостъ *с. ж.* надутость, надменность. *Бог.*

Надѣтъ *пр.* надутый, надменный, напыщенный: Надѣты рѣчи, напыщенные слова. *Бог.*

Надѣхамъ *са м. св.* надуюсь вдоволь: „Вѣтре ле, не навѣлѣлъ са, Вѣтре ле, не надухалъ са!“ *З.* 126.

Надѣшамъ *м. дѣ.* чую, слышу: Котката и прѣзъ девѣтъ стѣѣны пестрьватъ надуши. *Ч.* 177.

Надѣж *м. св.* **Надѣвамъ** *м. дѣ.* надую, надуваю: Надувамъ тумъ. *Зк.* 17. Пѣтенъ вѣтеръ надуваше платната. *Р.* 68. Та надуй, Коле, гайда-та (*заиграй*) Момчета да сѣ съберѣтъ. *Д.* 28. 14—15. Сырдито момче възъ буче бѣга, стигни го поне! Надуй му дупе! *Ч.* 224. 2) — **чубѣуеътъ**, курю трубку: Защо едни са раждатъ да са мѣчатъ, — а дру-